

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 3.7.2026
C(2026) 5011 final

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 3.7.2026

**tot aanvulling van Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad door
het vaststellen van duurzaamheidsrapporteringsstandaarden voor vrijwillig gebruik
door ondernemingen beschermd door het waardeketenplafond**

{SWD(2026) 500 final}

(Voor de EER relevante tekst)

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

Uit hoofde van de jaarrekeningrichtlijn (Richtlijn 2013/34/EU)¹, als gewijzigd bij de richtlijn duurzaamheidsrapportering door bedrijven (CSRD – Richtlijn (EU) 2022/2464)² en de Omnibus I-richtlijn (Richtlijn (EU) 2026/470)³, zijn ondernemingen die op hun balansdatum een netto-omzet van 450 000 000 EUR en een gemiddeld aantal van 1 000 werknemers over het boekjaar overschrijden, verplicht informatie te rapporteren over hun duurzaamheidsimpacts, alsook informatie die nodig is om te begrijpen hoe duurzaamheidskwesaties van invloed zijn op de ontwikkeling, de prestaties en de positie van de onderneming. Rapporterende ondernemingen moeten die informatie niet alleen over hun eigen activiteiten verschaffen, maar ook met betrekking tot hun waardeketen.

Bij artikel 29 quater bis van de jaarrekeningrichtlijn, zoals gewijzigd bij de Omnibus I-richtlijn, heeft de Commissie de bevoegdheid gekregen om duurzaamheidsrapporteringsstandaarden voor vrijwillig gebruik vast te stellen voor ondernemingen die niet meer dan 1 000 werknemers hebben. Deze standaarden moeten worden vastgesteld door middel van gedelegeerde handelingen.

Met de duurzaamheidsrapporteringsstandaard voor vrijwillig gebruik (“vrijwillige standaard”) worden twee doelstellingen nagestreefd. Allereerst heeft deze tot doel vrijwillige rapportering van duurzaamheidsinformatie te vergemakkelijken door de ondernemingen die niet aan verplichte vereisten inzake duurzaamheidsrapportering onderworpen zijn, een eenvoudig en gestandaardiseerd raamwerk te verschaffen. Zodoende wordt met de vrijwillige standaard de toegang van dergelijke ondernemingen tot duurzame financiering vergemakkelijkt en worden zij zo geholpen hun eigen duurzaamheidsprestaties te begrijpen en te monitoren, hetgeen hun veerkracht en concurrentievermogen verbetert, alsmede hun reputatie bij consumenten, belanghebbenden en regelgevende autoriteiten, en uiteindelijk tot betere managementpraktijken kan leiden.

In de tweede plaats heeft deze vrijwillige standaard tot doel om het zogeheten “doorsijpeleffect” van rapportering over de waardeketen tegen te gaan door de informatie te beperken die ten behoeve van duurzaamheidsrapportering mag worden verlangd van ondernemingen in de waardeketen die niet meer dan 1 000 werknemers hebben (“beschermde ondernemingen”). Ondernemingen uit de waardeketen, waaronder kleine en middelgrote

¹ Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

² Richtlijn (EU) 2022/2464 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 537/2014, Richtlijn 2004/109/EG, Richtlijn 2006/43/EG en Richtlijn 2013/34/EU, met betrekking tot duurzaamheidsrapportering door ondernemingen (PB L 322 van 16.12.2022, blz. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>). Met deze richtlijn zijn de niet-financiële rapporteringseisen aangescherpt en herzien die in de jaarrekeningrichtlijn waren opgenomen bij Richtlijn 2014/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2014 tot wijziging van Richtlijn 2013/34/EU met betrekking tot de bekendmaking van niet-financiële informatie en informatie inzake diversiteit door bepaalde grote ondernemingen en groepen (richtlijn niet-financiële rapportering – “NFRD”).

³ Richtlijn (EU) 2026/470 van het Europees Parlement en de Raad van 24 februari 2026 tot wijziging van de Richtlijnen 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 en (EU) 2024/1760 wat betreft bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportering door ondernemingen en passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven (PB L, 2026/470, 26.2.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2026/470/oj>).

ondernemingen, ontvangen immers informatieverzoeken die soms onevenredig zijn en worden ingediend door middel van uiteenlopende, ongecoördineerde en overlappende vragenlijsten, hetgeen een extra last met zich brengt.

Om de doelstelling van het beperken van het doorsijpeleffect te verwezenlijken, wordt in de Omnibus I-richtlijn bepaald dat de vrijwillige standaard als een “waardeketenplafond” zal functioneren. Wanneer ondernemingen die aan de verplichte vereisten inzake duurzaamheidsrapportering van de jaarrekeningrichtlijn onderworpen zijn (“rapporterende ondernemingen”), informatie over hun waardeketen trachten te verkrijgen, is het hun verboden om van beschermde ondernemingen informatie te verlangen die verder gaat dan de informatie die krachtens de vrijwillige standaard moet worden verschaft. Tegelijkertijd hebben beschermde ondernemingen een wettelijk recht om het verstrekken van informatie die deze grenzen overschrijdt, te weigeren. Bovendien moet van rapporterende ondernemingen die ervoor kiezen informatie op te vragen waarmee deze grenzen worden overschreden, worden verlangd dat zij waarborgen dat beschermde ondernemingen worden geïnformeerd welke aanvullende informatie wordt gevraagd en over hun wettelijke recht om het verstrekken van die informatie te weigeren.

Om evenredigheid te waarborgen, houdt het waardeketenplafond geen verbod in om – op vrijwillige basis – informatie te delen die gewoonlijk wordt gedeeld tussen ondernemingen in een bepaalde bedrijfstak. Hiermee wordt geen afbreuk gedaan aan een contractuele verplichting of een verplichting uit hoofde van Unierecht of nationaal recht, om informatie te verstrekken die niet verder gaat dan de informatie die in de vrijwillige standaard is gespecificeerd. Bovendien is het waardeketenplafond alleen van toepassing op het verzamelen van informatie ten behoeve van de rapportering van duurzaamheidsinformatie op grond van de jaarrekeningrichtlijn.

Overeenkomstig artikel 29 quater bis van de jaarrekeningrichtlijn moeten de vrijwillige standaarden voldoen aan de volgende inhoudelijke vereisten: i) zij moeten zijn gebaseerd op Aanbeveling (EU) 2025/1710 van de Commissie betreffende een duurzaamheidsrapporteringsstandaard voor kleine en middelgrote ondernemingen (“VSME-standaard”) in haar oorspronkelijke versie⁴; ii) zij moeten evenredig zijn aan, en relevant voor, de capaciteiten en de kenmerken van de ondernemingen waarvoor zij zijn ontworpen, en de schaal en de complexiteit van hun activiteiten; iii) daarin moet de structuur worden gespecificeerd die voor het weergeven van dergelijke duurzaamheidsinformatie moet worden gevolgd.

Overeenkomstig die vereisten zijn veranderingen aan de VSME-standaard om de vrijwillige standaard uit te werken, tot een minimum beperkt en zijn zij in hoofdzaak aangebracht om afstemming op de herziene ESRS-regels⁵ te waarborgen. Door deze benadering wordt rechtszekerheid en continuïteit gewaarborgd voor ondernemingen die de VSME-standaard reeds toepasten op grond van de VSME-aanbeveling, die als een tussenoplossing diende om tegemoet te komen aan vragen vanuit de markt in afwachting van de vaststelling van de vrijwillige standaard, en die door deze gedelegeerde handeling wordt vervangen.

Voorts komen in deze benadering de geëvolueerde opvattingen over het concept “evenredigheid in duurzaamheidsrapportering” tot uiting zoals dat uit hoofde van de Omnibus

⁴ Aanbeveling (EU) 2025/1710 van de Commissie van 30 juli 2025 betreffende een duurzaamheidsrapporteringsstandaard voor kleine en middelgrote ondernemingen (PB L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

⁵ Gedelegeerde Verordening (EU) .../... van de Commissie van ... tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2023/2772 wat betreft de vereenvoudiging van bepaalde duurzaamheidsrapporteringsstandaarden (PB XX, ELI:XXX). [O.P.: please insert the number, the date, the OJ reference and ELI number of Delegated Regulation C(2026) 5010].

I-richtlijn is vastgelegd in het licht van de recentste geopolitieke ontwikkelingen en de hernieuwde klemtoon op het concurrentievermogen van ondernemingen in de Unie. Op grond van deze nieuwe invulling van evenredigheid zijn door de Omnibus I-richtlijn bepaalde ondernemingen geschrapt uit het toepassingsgebied van verplichte duurzaamheidsrapportering en, parallel daarmee, stelt de Commissie een gedelegeerde handeling vast om de ESRS te vereenvoudigen en zo de rapporteringsvereisten aanzienlijk te verminderen voor de ondernemingen die nog onder het toepassingsgebied daarvan vallen.

Binnen de context van deze herijking van rapporteringsverplichtingen wordt een vrijwillige standaard die nog steeds dicht aansluit bij de VSME-standaard – en die oorspronkelijk voor mkb-bedrijven was bedoeld –, beschouwd als evenredig voor ondernemingen met tot 1 000 werknemers. Met aanzienlijke toevoegingen aan de VSME-standaard zou het referentieniveau voor het waardeketenplafond stijgen, hetgeen de bescherming voor ondernemingen in waardeketens zou verlagen.

Bij deze gedelegeerde verordening wordt artikel 29 quater bis, lid 1, van de jaarrekeningrichtlijn, zoals gewijzigd bij de Omnibus I-richtlijn, aangevuld door het vaststellen van duurzaamheidsrapporteringsstandaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die door het waardeketenplafond worden beschermd (“vrijwillige standaard”).

2. RAADPLEGING VOORAFGAAND AAN DE AANNEMING VAN DE HANDELING

In de Omnibus I-richtlijn is bepaald dat de duurzaamheidsrapporteringsstandaarden voor vrijwillig gebruik gebaseerd moeten zijn op Aanbeveling (EU) 2025/1710 van de Commissie, waarmee de Commissie de VSME-standaard heeft bekrachtigd die door EFRAG is ontwikkeld en in december 2024 bij de Commissie is ingediend.

De VSME-standaard van EFRAG is ontwikkeld na een rigoureuze procedure met onder meer een openbare raadpleging van vier maanden en een praktijktest die van januari 2024 tot mei 2024 liep. In de raadpleging werd gepeild naar de architectuur van de standaard, de relevantie van de voorgestelde rubrieken, de bereikte vereenvoudigingen en de marktacceptatie, en werden ook de kosten en uitdagingen beoordeeld die aan deze rubrieken verbonden zijn, de begrijpelijkheid en het nut van de verschafte handvatten en de verwachte baten.

Tijdens de raadpleging door EFRAG spraken belanghebbenden steun uit voor de VSME-standaard als een vereenvoudigd rapporteringsinstrument en een geldige vervanging voor de vragenlijsten die banken en grote ondernemingen gebruiken om informatie op te vragen bij mkb-bedrijven in hun waardeketens. Met de feedback werd dus bevestigd dat de kerndoelstelling van de VSME-standaard wordt waargemaakt – rapporteringslasten verminderen door gefragmenteerde en overlappende informatieverzoeken vervangen door één, coherent raamwerk waarmee het verzamelen van data wordt gestroomlijnd en gestandaardiseerd.

Na de machtiging voor de vaststelling van duurzaamheidsrapporteringsstandaarden voor vrijwillig gebruik uit hoofde van de Omnibus I-richtlijn en zoals voorgeschreven krachtens de jaarrekeningrichtlijn⁶, zijn over de VSME-standaard verdere raadplegingen gehouden door de diensten van de Commissie.

⁶ Artikel 49, lid 3 ter, van de jaarrekeningrichtlijn.

Het regelgevend comité voor financiële verslaggeving⁷ en de deskundigengroep van de lidstaten inzake duurzame financiering⁸ zijn gezamenlijk geraadpleegd over de aanpassingen die nodig zijn om de inhoud van de VSME-standaard te laten dienen als vrijwillige standaard zoals krachtens de Omnibus I-richtlijn voorgeschreven door de medewetgevers en, nadien, over de definitieve gedelegeerde handeling. De meeste respondenten beklemtoonden dat het belangrijk was om de vrijwillige standaard af te stemmen op de herziene ESRS-regels.

Daarnaast is deze gedelegeerde handeling gedurende vier weken gepubliceerd op het portaal “Geef uw mening”⁹. In dit verband was de feedback van belanghebbenden grotendeels evenwichtig over de hoofdthema’s, waarbij doorgaans de mening werd gedeeld dat het waardeketenplafond-mechanisme zo veel mogelijk moet worden verduidelijkt.

Door deze raadplegingen werd bevestigd dat de VSME-standaard in grote lijnen voldoet aan de vereenvoudigingsdoelstellingen en evenredigheidsoverwegingen van de Omnibus I-richtlijn en een geschikte grondslag vormt voor de ontwikkeling van de vrijwillige standaard. Niettemin is een aantal punten van zorg geformuleerd over de haalbaarheid van de standaard voor micro-ondernemingen en de vraag of deze dit soort ondernemingen afdoende zou beschermen tegen onevenredige informatieverzoeken. Om rekening te houden met de uitkomsten van de raadplegingen heeft de Commissie de VSME-standaard gewijzigd door:

- de inhoud ervan af te stemmen op de herziene ESRS, en zodoende het aantal datapunten te verminderen ten opzichte van de VSME-standaard;
- een aantal bepalingen over de toepassing van het waardeketenplafond te verduidelijken en een lijst te geven van welke datapunten uit bijlage II onder het plafond vallen;
- te preciseren dat bepaalde rubrieken, en met name de meer uitdagende milieubrubrieken, vrijwillig zijn in het geval van ondernemingen met tien werknemers of minder die de standaard toepassen. Met de betrokken rubrieken wordt dus het waardeketenplafond voor dergelijke ondernemingen overschreden.

De wijzigingen van de VSME-standaard resulteren in de vrijwillige standaard die op grond van deze verordening wordt vastgesteld.

Voorts heeft de Commissie deze verordening beoordeeld op haar samenhang met de in artikel 2, lid 1, van de Europese klimaatwet (Verordening (EU) 2021/1119)¹⁰ geformuleerde doelstellingen inzake klimaatneutraliteit en met de doelstelling om de in artikel 5 van die verordening bedoelde doelstelling inzake vooruitgang op het gebied van klimaatadaptatie te waarborgen.

⁷ Verordening (EG) nr. 1606/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 19 juli 2002 betreffende de toepassing van internationale standaarden voor jaarrekeningen (PB L 243 van 11.9.2002, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1606/oj>).

⁸ Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

⁹ De “Geef uw mening”-raadpleging liep van 6 mei tot en met 3 juni 2026 en leverde 203 reacties op.

¹⁰ Verordening (EU) 2021/1119 van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 2021 tot vaststelling van een kader voor de verwezenlijking van klimaatneutraliteit en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 401/2009 en Verordening (EU) 2018/1999 (PB L 243 van 9.7.2021, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

Deze gedelegeerde handeling heeft artikel 29 quater bis van Richtlijn 2013/34/EU (“jaarrekeningrichtlijn”), als gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2026/470 (“Omnibus I-richtlijn”), als grondslag. In deze handeling worden de duurzaamheidsrapporteringsstandaarden vastgelegd voor ondernemingen die buiten het toepassingsgebied vallen van verplichte duurzaamheidsrapportering overeenkomstig de artikelen 19 bis en 29 bis van de jaarrekeningrichtlijn en die deze standaarden op vrijwillige basis kunnen gebruiken. Bovendien wordt daarin het referentieniveau vastgesteld voor het zogenaamde waardeketenplafond krachtens de artikelen 19 bis, lid 3, en artikel 29 bis, lid 3, van de jaarrekeningrichtlijn.

Deze gedelegeerde handeling gaat vergezeld van de volgende bijlagen:

- Bijlage I, die de vrijwillige standaard is en omvat:
 - Basismodule:
 - Algemene informatie
 - B1 – Grondslag voor het opstellen van informatie
 - B2 – Praktijken, beleid en toekomstige initiatieven voor de transitie naar een duurzamere economie
 - Basismodule – Ecologische parameters
 - B3 – Energie en broeikasgasemissies
 - B4 – Verontreiniging van lucht, water en bodem
 - B5 – Biodiversiteit
 - B6 – Water
 - B7 – Gebruik van hulpbronnen, circulaire economie en afvalbeheer
 - Basismodule – Sociale parameters
 - B8 – Personeel – Algemene kenmerken
 - B9 – Personeel – Gezondheid en veiligheid
 - B10 – Personeel – Vergoeding, collectieve onderhandelingen en opleiding
 - Basismodule – Governanceparameters
 - B11 – Veroordelingen en boetes voor corruptie en omkoping
 - Uitgebreide module:
 - Algemene informatie
 - C1 – Strategie: Bedrijfsmodel en duurzaamheid – Gerelateerde initiatieven
 - C2 – Beschrijving van praktijken, beleid en toekomstige initiatieven voor de transitie naar een duurzamere economie
 - Uitgebreide module – Ecologische parameters
 - Aandachtspunten bij rapportering broeikasgasemissies onder rubriek B3 (basismodule)

C3 – Streefcijfers voor broeikasgasreductie en klimaattransitie

C4 – Klimaatrisico's

Uitgebreide module – Sociale parameters

C5 – Aanvullende (algemene) kenmerken van het personeelsbestand

C6 – Aanvullende informatie over het personeel – Mensenrechtenbeleid en -processen

C7 – Incidenten met betrekking tot mensenrechten

Uitgebreide module – Governanceparameters

C8 – Ontvangsten uit bepaalde activiteiten

C9 – Genderdiversiteitsverhouding in het governanceorgaan.

- Aanhangsel A: Gedefinieerde begrippen.
- Aanhangsel B: Lijst van mogelijke duurzaamheidskwesties.
- Aanhangsel C: Achtergrondinformatie voor financiëlemarktdeelnemers die gebruikers zijn van de informatie die met behulp van deze standaard is verstrekt (afgestemd op andere EU-regelgeving).

– Bijlage II, met de lijst van rubrieken waarop het waardeketenplafond ziet.

Deze gedelegeerde handeling is van toepassing vanaf het boekjaar 2027 voor de waardeketenrapportering van ondernemingen die onderworpen zijn aan verplichte duurzaamheidsrapportering. Ook is deze handeling vanaf de datum van inwerkingtreding van toepassing op ondernemingen, die op hun balansdata, een gemiddeld aantal van 1 000 werknemers over het voorgaande boekjaar niet overschrijden en die op vrijwillige basis over duurzaamheid willen rapporteren.

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 3.7.2026

tot aanvulling van Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad door het vaststellen van duurzaamheidsrapporteringsstandaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen beschermd door het waardeketenplafond

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad¹¹, en met name artikel 29 quater bis, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Richtlijn (EU) 2026/470 van het Europees Parlement en de Raad¹² is Richtlijn 2013/34/EU gewijzigd door – onder meer – het aantal ondernemingen terug te brengen dat uit hoofde van de artikelen 19 bis en 29 bis van die richtlijn verplicht is duurzaamheidsinformatie te rapporteren en door de vereisten inzake duurzaamheidsrapportering te vereenvoudigen.
- (2) Om de vrijwillige rapportering van duurzaamheidsinformatie te vergemakkelijken voor ondernemingen die niet onderworpen zijn aan de verplichte duurzaamheidsrapporteringsvereisten uit hoofde van Richtlijn 2013/34/EU, zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2026/470, wordt door die richtlijn voorgeschreven dat de Commissie een duurzaamheidsrapporteringsstandaard voor vrijwillig gebruik vaststelt. Die standaard moet ook functioneren als een “waardeketenplafond”, waardoor entiteiten die uit hoofde van de artikelen 19 bis en 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU duurzaamheidsinformatie rapporteren, wordt belet om van ondernemingen in hun waardeketen die het gemiddelde aantal van 1 000 werknemers over het voorgaande boekjaar niet overschrijden, informatie te verlangen die verder gaat dan de grenzen uit de standaard.
- (3) De standaard voor vrijwillig gebruik die in deze verordening wordt vastgesteld, is gebaseerd op de standaard die uit hoofde van Aanbeveling (EU) 2025/1710 van de

¹¹ Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

¹² Richtlijn (EU) 2026/470 van het Europees Parlement en de Raad van 24 februari 2026 tot wijziging van de Richtlijnen 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 en (EU) 2024/1760 wat betreft bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportering door ondernemingen en passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven (“Omnibus I-richtlijn”) (PB L, 2026/470, 26.2.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2026/470/oj>).

Commissie¹³ is vastgesteld, en daarin wordt de modulaire structuur aangehouden die bestaat uit een basismodule en een uitgebreide module. De standaard voor vrijwillig gebruik bevat verschillende soorten datapunten, waaronder essentiële datapunten die een onderneming moet rapporteren wanneer zij de standaard toepast, datapunten die alleen in bepaalde specifieke omstandigheden hoeven te worden gerapporteerd, datapunten die vrijwillig zijn, en datapunten die alleen moeten worden overwogen wanneer sectorspecifieke informatie wordt gerapporteerd. Voorts moeten, om te waarborgen dat de standaard evenredig is voor ondernemingen van verschillende grootte, bepaalde datapunten vrijwillig zijn voor ondernemingen met tien werknemers of minder, zelfs indien het gaat om datapunten die essentieel zijn voor andere ondernemingen die de standaard toepassen.

- (4) Het is noodzakelijk om uiteen te zetten hoe het waardeketenplafond moet functioneren rekening houdende met de verschillende datapunten die in de standaard vervat zijn. Ook is het noodzakelijk om een passend evenwicht te waarborgen tussen het beschermen van ondernemingen in de waardeketen tegen buitensporige informatieverzoeken en het waarborgen dat de toepassing van het waardeketenplafond geen onnodige aanvullende lasten inhoudt voor ondernemingen die aan de verplichte vereisten inzake duurzaamheidsrapportering zijn onderworpen. Daarom moeten alleen essentiële datapunten onder het waardeketenplafond vallen. Met het oog op meer duidelijkheid moeten de rubrieken die onder het waardeketenplafond vallen, in een aparte lijst worden vermeld, waarin onderscheid wordt gemaakt tussen de rubrieken die het plafond vormen voor ondernemingen met meer dan tien werknemers, en die welke het plafond vormen voor ondernemingen met tien werknemers of minder. Het is van belang dat ondernemingen die onder de verplichte duurzaamheidsrapporteringsvereisten van Richtlijn 2013/34/EU vallen, alleen informatie opvragen bij ondernemingen in hun waardeketen voor zover zij die informatie nodig hebben, en dat zij minder informatie opvragen dan in de standaard voor vrijwillig gebruik is bepaald indien zij niet alle informatie uit die standaard nodig hebben. Het waardeketenplafond is alleen van toepassing op het verzamelen van informatie ten behoeve van duurzaamheidsrapportering krachtens nationale wetgeving tot omzetting van Richtlijn 2013/34/EU en mag dus niet van invloed zijn op informatieverzoeken die vereist zijn om te voldoen aan verplichtingen die voortvloeien uit andere Uniewetgeving of nationale wetgeving, op de daarin bepaalde voorwaarden.
- (5) Vanaf de datum van inwerkingtreding van deze verordening, moet Aanbeveling (EU) 2025/1710 geacht worden niet langer rechtsgevolgen te hebben. Wel worden financiële instellingen, financiële-marktdeelnemers, verzekeringsondernemingen en kredietinstellingen nog steeds aangemoedigd hun verzoeken om duurzaamheidsinformatie van ondernemingen met 1 000 werknemers of minder voor andere doeleinden dan duurzaamheidsrapportering uit hoofde van Richtlijn 2013/34/EU zo veel mogelijk te beperken tot de informatie gespecificeerd in bijlage I bij deze verordening. Ook worden lidstaten aangemoedigd om ondernemingen met 1 000 werknemers of minder beter bewust te maken van de voordelen van vrijwillige rapportering van duurzaamheidsinformatie overeenkomstig bijlage I bij deze verordening, en om op nationaal niveau passende maatregelen te nemen om de toepassing en acceptatie van de standaard te stimuleren en de automatische digitalisering van vrijwillige duurzaamheidsrapportering op basis van de standaard te

¹³ Aanbeveling (EU) 2025/1710 van de Commissie van 30 juli 2025 betreffende een duurzaamheidsrapporteringsstandaard voor kleine en middelgrote ondernemingen (PB L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

ondersteunen. Om nalevingskosten tot een minimum te beperken, zijn ondernemingen die deze standaard toepassen, niet verplicht om voor de informatie die zij rapporteren, assurance te verkrijgen.

- (6) Om ondernemingen die aan de verplichte vereisten inzake duurzaamheidsrapportering van Richtlijn 2013/34/EU onderworpen zijn, de nodige tijd te geven zich voor te bereiden op de toepassing van de nieuwe vereisten, moet deze vrijwillige duurzaamheidsrapporteringsstandaard van toepassing zijn ten aanzien van boekjaren die op of na 1 januari 2027 aanvangen.
- (7) Om ondernemingen die niet aan de verplichte vereisten inzake duurzaamheidsrapportering van Richtlijn 2013/34/EU onderworpen zijn, zo spoedig mogelijk van deze vrijwillige duurzaamheidsrapportering te laten gebruikmaken, moet deze verordening in werking treden op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
- (8) Overeenkomstig artikel 49, lid 3 bis, van Richtlijn 2013/34/EU heeft de Commissie, vóór de vaststelling van deze verordening, de deskundigen geraadpleegd die door elke lidstaat overeenkomstig de beginselen uit het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven¹⁴ zijn aangewezen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Definitie

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- (1) “waardeketenplafond”: de bovengrens van duurzaamheidsinformatie die ondernemingen die aan de artikelen 19 bis en 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU onderworpen zijn, mogen verlangen van ondernemingen in hun waardeketen die op hun balansdatum een gemiddeld aantal van 1 000 werknemers over het voorgaande boekjaar niet overschrijden.

Artikel 2

Vrijwillige rapportering

1. Ondernemingen die niet aan verplichte rapporteringsvereisten uit hoofde van de artikelen 19 bis en 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU onderworpen zijn, mogen duurzaamheidsinformatie op vrijwillige basis openbaar maken overeenkomstig de duurzaamheidsrapporteringsstandaard voor vrijwillig gebruik uit bijlage I bij deze verordening (“vrijwillige standaard”).
2. Ondernemingen die duurzaamheidsinformatie op vrijwillige basis rapporteren overeenkomstig de vrijwillige standaard, mogen ook gebruikmaken van de praktische handvatten die EFRAG verschaft.

¹⁴ Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie over beter wetgeven (PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj).

Artikel 3

Waardeketenplafond

1. In de vrijwillige standaard wordt het waardeketenplafond vastgesteld voor ondernemingen die niet aan verplichte rapporteringsvereisten uit hoofde van artikel 19 bis en 29 bis van richtlijn 2013/34/EU onderworpen zijn.
2. In het waardeketenplafond zijn alleen de datapunten uit bijlage II van deze verordening vervat.

Artikel 4

Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 3 is van toepassing vanaf de boekjaren die op of na 1 januari 2027 aanvangen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 3.7.2026

Voor de Commissie

De voorzitter

Ursula VON DER LEYEN